Written by
Monday, 05 October 2009 21:30 - Last Updated Monday, 05 October 2009 21:43

□□□□□□□□□பரெும்பறேற்றில் பிறந்த உலகே
கண்மூன்னே
கரூவதை் தாங்கூம் தாயை
தரெூவில் இறக்கிவிடூம் பரேினவாதம்.....

தன்மண்ணில் தவளவிடூம் கனவூடன்
கரூவறயைின் உதபை்பில்
பறொூ மகவே என்கிறதூ தாய்மை
பிரசவ வலியல்ல
பிள்ளையின் நாளயை வாழ்வே
பரெூவலியாய் தூடிக்கிறதூ.....

கரூவின் நாளறொரூ வளர்ச்சி
தாயின் இடப்பயெர்வில் கடந்தூ பறோனதூ
கறோரப்படகைள் கூண்டறெிந்தூ நகர நகர
ஓடியறோடியே நந்திக்கடல்வரை
உயிரகை்காத்த தாய்மை
சலெ் பிளந்தறெிந்த உறவூகள் தவிப்பில்
அழூதழூதே நாட்கள் நகர்ந்ததூ

மனிதமிலா ஈனக்கறொடூமூலகே
வான்பிளந்தூ கறொட்டிய கூண்டலெ்லாம்
அள்ளிக்கறொடூத்தூ
அரூகிரூந்தூ வழிநடாத்தி என்ன கண்ட் ர்

தாய்மயைின் தவிப்பலொம்

தன்வீ ட்டு மூற்றத்து மண்ணில்
கால்நீ ட்டியிருந்து சூற்றம் உறவனெ
சொல்லி வாழ்வதற்காய்.....

கூண்டு துளைத்த தாயின் கூரூதியில்
பதேலித்துப்போன பிள்ளை பதேதியின் மடியில்
தள்ளாடும் வயதிலும் தாய்மையது....
உள்ளக்கொதிப்பலெல்லாம் தொப்பூள்கொடியோடி
தாயின் பரெவலியை
நாளை தகர்கும் சக்தியுடன் பிரசவிக்கும்.